

странѣ тѣхъ храмовѣ-тѣхъ, и олтари-тѣхъ на боговѣ-тѣхъ сѣ изоставены и че има само още малцина отъ жители-тѣхъ кои-то донасватъ на свѣщенници-тѣхъ жьртво-приношенія-та си.

И въ Македоніѣ и Грьціѣ, христіанство-то пустнѣ ягкый коренѣ и распространяваше клонове-тѣхъ си повече и повече. Вече въ врѣме-то на Апостола Павла «гласъ-тѣхъ кой-то ся разнесе по всичкѣхъ тѣхъ земѣхъ» бѣше стигнѣлъ въ *Далмаціѣ* и *Иллиріѣ*. Кѣмъ брѣгове-тѣхъ на Дунавѣ побѣдоноси-тѣхъ оржія на царь *Августусъ* отвори х пѣть за Евангеліе-то. Той привзе тѣзи земѣ, и за да ги направи по-безопасны, насели по брѣгове-тѣхъ на *Дунавѣ* единѣ рѣдѣ отъ Римскы населенія, кои-то отъ начало-то си броихъ 120,000 Римски поселенци и число-то на кои-то отъ врѣме до врѣме ся умножи съ новы приселенци. Тѣзи Римски колоніи простирахъ ся върхъ до Граубюнденѣ и бѣхъ основаніе-то на сегашны-тѣхъ цвѣтѣщи градове: Лорхъ (въ Австріѣ), Салцбургъ, Аугсбургъ, Регенсбургъ, Брегенцъ, Триентъ, Боценъ, Хуръ и пр. Самопонятно е че между тѣзи и Римска-та родна земя сѣществуваше едно живо съобщеніе; и както една майка на сына си въ чуждѣхъ странѣхъ съобщава всичкы-тѣхъ новины, и отъ всичко-то добро кое-то ся намира у дома и нѣщичко проважда, тѣй получихъ тѣзи прѣселенци Римляне между друго и христіанство отъ дома. Между новы-тѣхъ прѣселенци кои-то отъ врѣме на врѣме ся испроваждахъ вѣроятно е че имаше и христіани; и безъ